

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
АРТЕМЕНКО ІГОР АНАТОЛІЙОВИЧ
УХВАЛА

23 травня 2019 р.

Київ

6631/0/18-19

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Артеменко Ігор Анатолійович, здійснивши попередню перевірку дисциплінарних скарг Волошиної Ольги Олександрівни та Волошина Дмитра Олеговича стосовно судді Бердянського міськрайонного суду Запорізької області Вірченко Олени Миколаївни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 18 квітня 2018 року за вх. № В-2553/0/7-18 надійшла скарга Волошиної О.О. та 2 травня 2018 року за вх. № В-2768/0/7-18 скарга Волошина Д.О. щодо наявності підстав для притягнення до дисциплінарної відповідальності судді Бердянського міськрайонного суду Запорізької області Вірченко О.М. за дії, вчинені під час розгляду цивільної справи за позовом до про виключення відомостей про батька з актового запису про народження дитини (справа).

Протоколами автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 18 квітня 2018 року та 2 травня 2018 року вказані скарги передано для проведення попередньої перевірки члену Вищої ради правосуддя Мамонтовій І.Ю.

Протоколами повторного автоматизованого визначення члена Вищої ради правосуддя по справі від 8 травня 2019 року вказані скарги передано мені для проведення попередньої перевірки.

Статтею 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» визначений порядок попередньої перевірки дисциплінарної скарги та встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), зокрема, вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи.

За результатами вивчення та перевірки дисциплінарних скарг Волошиної О.О. та Волошина Д.О. на відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення їх без розгляду чи відмови у відкритті дисциплінарної

справи встановлено таке.

29 травня 2017 року звернувся до Бердянського міськрайонного суду Запорізької області із вказаним позовом.

Ухвалою судді Вірченко О.М. від 27 червня 2017 року відкрито провадження у справі та призначено справу до судового розгляду на 24 липня 2017 року.

у призначені судові засідання не з'являлася, хоча належним чином повідомлялася про день та час розгляду справи.

Ухвалою Бердянського міськрайонного суду Запорізької області від 18 жовтня 2017 року, за клопотанням [], до участі у справі залучено

З 18 жовтня 2017 року розгляд справи відбувався за участю представника

—

Рішенням Бердянського міськрайонного суду Запорізької області (суддя Вірченко О.М.) від 27 березня 2018 року у задоволенні позову відмовлено.

У скаргах [] та [] зазначають, що в порушення вимог частини сьомої статті 7 Цивільного процесуального кодексу України (далі – ЦПК України) розгляд вказаної справи відбувався у відкритому судовому засіданні, хоча у судовому засіданні надавалася інформація про інтимні та особисті сторони життя і народження дитини в їх сім'ї.

Як зазначили скажники, ці відомості суддя Вірченко О.М. відобразила в ухваленому, за результатами розгляду вказаної справи, рішенні вказавши про поведінку [] та спосіб її особистого життя, визначивши його аморальним, чим допустила приниження її честі та гідності.

Крім того, у вказаному судовому рішенні суддя Вірченко О.М. використала інформацію, яка зафіксована під час розгляду кримінальної справи, який проводився у закритому судовому засіданні. Це рішення було розміщене на офіційному веб-сайті «Судова влада України», де з використанням інформаційної таблиці, що має особисті дані учасників справи, можна встановити осіб у розміщеному рішенні у відкритому доступі.

На думку скажників, суддя Вірченко О.М. вказаними діями допустила порушення їх прав.

На переконання скажників, суддею Вірченко О.М. під час розгляду цивільної справи [] допущено дисциплінарні проступки, передбачені підпунктами «б», «в» пункту 1 та пунктами 4, 5 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме: умисне порушення засад гласності і відкритості судового процесу; відхилення аргументів сторін щодо суті спору; умисне або внаслідок грубої недбалості допущення суддею порушення прав людини і основоположних свобод; розголошення суддею таємниці, що охороняється законом, у тому числі інформації, що стала відомою судді під час розгляду справи у закритому судовому засіданні.

На підставі зазначених обставин Волошина О.О. та Волошин Д.О. просили притягнути суддю до дисциплінарної відповідальності.

У поясненнях на скарги суддя Вірченко О.М. зазначила, що дійсно у її провадження перебувала вказана цивільна справа, за результатом розгляду якої ухвалено рішення про відмову у задоволенні позову.

Суддя також надала такі пояснення.

Відповідно до частини третьої статті 6 ЦПК України, у редакції, що діяла до 15 грудня 2017 року, закритий судовий розгляд допускається у разі, якщо відкритий розгляд може привести до розголошення державної або іншої таємниці, яка охороняється законом, а також за клопотанням осіб, які беруть участь у справі, з метою забезпечення таємниці усиновлення, запобігання розголошенню відомостей про інтимні чи інші особисті сторони життя осіб, які беруть участь у справі, або відомостей, що принижують їх честь і гідність.

З набранням чинності 15 грудня 2017 року Закону України «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» Цивільний процесуальний кодекс України викладено у новій редакції та необхідність розгляду справи у закритому судовому засіданні передбачено частиною сьомою статті 7 ЦПК України.

Зокрема, розгляд справи у закритому судовому засіданні проводиться у випадках, коли відкритий судовий розгляд може мати наслідком розголошення таємної чи іншої інформації, що охороняється законом, або за клопотанням учасників справи з метою забезпечення таємниці усиновлення, запобігання розголошенню відомостей про інтимні чи інші особисті сторони життя учасників справи або відомостей, що принижують їхню честь і гідність, а також в інших випадках, установлених законом.

Таким чином, як зазначила суддя, законодавець з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів фізичних осіб однією із засад цивільного судочинства визначив гласність і відкритість судового процесу, надавши можливість суду здійснити закритий розгляд. При цьому для запобігання розголошенню відомостей про інтимні чи інші особисті сторони життя осіб, які беруть участь у справі, або відомостей, що принижують їх честь і гідність, суд вправі вирішувати питання про закритий розгляд справи за наявності відповідного клопотання сторін.

Суддя Вірченко О.М. просила звернути увагу, що особи, які брали участь у справі не зверталися до суду з клопотанням про закритий розгляд справи.

Що стосується посилання скаргників на використання суддею під час розгляду цивільної справи інформації, яка отримана під час закритого розгляду у кримінальному провадженні, суддя Вірченко М.О. вказала таке.

Відповідно до частини першої статті 57 ЦПК України, у редакції, яка діяла до 15 грудня 2017 року, та частини першої статті 76 ЦПК України, чинної редакції, доказами є будь-які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення сторін (учасників справи), та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

В обґрунтування своїх вимог позивачем надано суду копію технічного запису судового засідання від 29 серпня 2016 року по

кримінальному провадженню (справа) за обвинуваченням у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною другою статті 301, частиною третьою статті 301, частиною першою статті 182 Кримінального кодексу України, потерпілою у якому є

Суддя Вірченко О.М. зазначає, що розгляд цього кримінального провадження, здійснювався у закритому судовому засіданні, однак під час розгляду цивільної справи судом було прослухано технічний запис лише в частині пояснень

Прослухавши зазначений технічний запис, виключно в частині пояснень щодо її ставлення до , адвокат , який представляв інтереси відповідачки , без належного обґрунтування наполягав на прослуховуванні технічного запису в повному обсязі, в чому йому було відмовлено.

Вказане свідчить про те, що суддею Вірченко О.М. не було розголошено інформацію, що стала відомою судді під час розгляду справи у закритому судовому засіданні, оскільки інформація надана відповідачем використовувалася з метою підтвердження заявлених позовних вимог та за його клопотанням.

Суддя також зазначила, що викладаючи позицію позивача щодо обґрунтування його позовних вимог в описовій частині рішення у вказаній справі, фразу «аморальний спосіб життя» було перекладено з російської мови, якою було складено позовну заяву

При цьому, як зауважила суддя, під час розгляду справи судом не надавалася оцінка способу життя відповідачки, про це також не відображено у мотивувальній і резолютивній частинах рішення.

Вказані пояснення судді Вірченко О.М. та зміст судового рішення від 27 березня 2018 року спростовують твердження скажників, що вказаним висловом суддею було принижено честь та гідність , оскільки під час розгляду справи та ухвалення рішення суддею не давалася оцінка способу життя , а викладені в описовій частині рішення обставини є не позицією суду, а обґрунтуванням позову , тому доводи скажників про порушення їх прав, не знайшли свого підтвердження під час попередньої перевірки скарг.

Необхідно також зазначити, що скажниками не зазначено, які саме аргументи сторін було відхилено судом щодо суті спору та на якій стадії розгляду справи, у зв'язку з чим неможливо здійснити перевірку в цій частині, а відтак встановлення обставин, які б свідчили про вчинення суддею Вірченко О.М. дисциплінарного проступку у цій частині, не є можливим.

Відповідно до положень частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді.

Разом з тим, відомості, які зазначені у дисциплінарних скаргах Волошиної О.О. та Волошина Д.О. не містять ознак дисциплінарного проступку судді та не є підставою для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.

У Висновках № 3 (2002) та № 11 (2008) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету Міністрів Ради Європи зазначено, що є неприйнятною можливість притягнення судді до відповідальності за здійснення своїх обов'язків, крім випадку умисного правопорушення при здійсненні судових функцій.

Отже, враховуючи пояснення судді та беручи до уваги скарги Волошиної О.О. та Волошина Д.О., які не містять конкретних відомостей про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» може бути підставою для дисциплінарної відповідальності суддів, вважаю, що їх слід залишити без розгляду та повернути скажникам.

Згідно з пунктом 2 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скажнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді.

Відповідно до положень пункту 12.5 Регламенту Вищої ради правосуддя з підстав, передбачених пунктами 1-5 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення скарги без розгляду, копія якої разом із скаргою направляється скажнику.

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», пунктом 12.5 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

дисциплінарні скарги Волошиної Ольги Олександрівни та Волошина Дмитра Олеговича стосовно судді Бердянського міськрайонного суду Запорізької області Вірченко Олени Миколаївни залишити без розгляду та повернути скажникам.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної
палати Вищої ради правосуддя**

І.А. Артеменко